

[Justitsministeren.]

egentlig Forsørgelsespligt over for Børnene, men hans Pligt gaar alene ud paa at yde visse nærmere fastsatte Bidrag til Barnets Underhold.

Det er ingenlunde saa, at der ikke tidligere har været gjort Forsøg paa at ophæve den Ulighed, der gør sig gældende i Behandlingen af de to Slags Børn. I Rigsdags-samlingerne fra 1886 til 1892 blev der i Folketinget fremsat Forslag til Lov om uægte Børns Retskrav, hvilket Lovforslags Hovedindhold var Gennemførelse af en pligtsmæssig Opgivelse af Barnefaderens Navn og Indførelse af Ret for Barnet til at bære Faderens Navn samt en vis Arveret efter Faderen.

Det af den daværende Justitsminister i Rigsdagssamlingen 1906—07 forelagte Lovforslag, der senere blev til Loven af 27. Maj 1908, indeholdt en Bestemmelse om, at der under visse Forudsætninger tillagdes Børn uden for Ægteskab Arveret efter Faderen. Denne vigtige Bestemmelse blev med forskellige mindre væsentlige Ændringer vedtaget enstemmigt i Folketinget sammen med den øvrige Del af Lovforslaget. I Landstinget viste der sig imidlertid navnlig fra en enkelt Side Modstand mod Bestemmelsen, og efter Indstilling af et Udvalgsflertal vedtoges det ved Lovforslagets anden Behandling med 29 Stemmer mod 24 at lade Bestemmelsen udgaa. Siden har Rigsdagen ikke haft Lejlighed til nærmere at beskæftige sig med de uden for Ægteskab fødte Børns privatretlige Stilling.

Bestemmelserne i det Lovforslag, jeg herved har den Ære at forelægge Rigsdagen, bygger paa det Grundsynspunkt, at Børn uden for Ægteskab principielt bør nyde samme Retsstilling i Forhold til begge deres Forældre og principielt stilles paa samme Maade over for Forældrene som Ægtebørn i Forhold til deres Forældre, alene med den Forskel, som ifølge Sagens Natur maa følge af det faktisk bestaaende ægteskabelige Samliv mellem Ægtebarnets Forældre.

I den Ulighed, der ifølge gældende Ret bestaar mellem Børn født uden for Ægteskab og Ægtebørn, ser jeg en Uretfærdighed mod de uden for Ægteskab fødte Børn. Børn uden for Ægteskab bør lige saa vel som Ægtebørn have Krav paa de

Retsvirkninger, som Lovgivningen anerkender i Forholdet mellem et Barn og dets Fader. Det egentlige Grundlag for disse Retsvirkninger er det naturlige Slægtskabsbaand, som bestaar mellem Barn og Forældre, og i saa Henseende stiller Forholdet sig ens for de to Slags Børn. Det, som for Tilhængerne af den bestaaende Ordning anføres som Begrundelse for Nødvendigheden af at opretholde Forskellen i den retlige Stilling, er navnlig Hensynet til Beskyttelsen af Ægteskabsinstitutionen. Det hævdes, at en Forskel i Retsstillingen er en nødvendig Konsekvens af Retsordenens Anerkendelse af Ægteskabet som den eneste sædelige og retlig anerkendte Kønsforbindelse, idet man gennem en Ligestillen mellem Frugten af de løse Forbindelser og Børn avlet i Ægteskab netop til en vis Grad vilde legalisere de løse Forbindelser. I hvert Fald formenes det, at en Ophævelse af Forskellen i den retlige Stilling, der maatte opfattes som et Udtryk for, at Retsordenen saa mindre strengt paa de ikke-ægteskabelige Kønsforbindelser, vilde undergrave Ægteskabsinstitutionen og medføre Fare for en Forøgelse af de ulovlige Kønsforbindelsers Antal. Jeg kan ikke anerkende Berettigelsen af disse Betragtninger. Jeg nærer ingen Frygt for, at en Ændring i de gældende Regler vil medføre nogen Fare for Ægteskabsinstitutionen. Denne indtager utvivlsomt en saa grundfæstet Stilling i det danske Samfund, at den ikke behøver den Beskyttelse, som fra det anførte Synspunkt formenes at ligge i den ugunstigere Behandling af Børn født uden for Ægteskab. Det kan overhovedet ikke antages, at en Ligestilling af Børn uden for Ægteskab med Ægtebørn vil hidføre en Forøgelse af Antallet af Fødsler uden for Ægteskab. Snarere kunde man tænke sig, at der af den derved skabte nøje Sammenknytning mellem Moderens og Faderens økonomiske og moralske Ansvar over for Barnet vilde rejse sig stærkere Motiver end tidligere for Forældre til at legalisere deres Forhold gennem Indgaaelse af Ægteskab. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at de forandrede Retsvirkninger af Faderskabet i visse Tilfælde vil medføre, at der fra Mandens Side vises større Varsomhed ved at indlade sig i Kønsforbindelse uden for Ægteskab. Men eet staar fast: de uden for Ægteskab fødte Børn er uden